

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822201219
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6822201219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu: G. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX D. XXX, zastúpeného Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, advokátska kancelária 050 01 Revúca, Železničná 257/19, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR so sídlom 812 85 Bratislava, Štúrova 2, o zaplatenie 1.200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/43/2022-93 zo dňa

13. septembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.200,- eur s príslušenstvom v súdom určenej lehote a o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

II. Vo zvyšku ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh na prerušenie konania podaný žalovaným, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.200,- eur s tam uvedeným príslušenstvom od 28. 06. 2022 do zaplatenia v súdom určenej lehote, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak (vo veci samej) o žalobe žalobcu, ktorý sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 1.200,- eur s príslušenstvom, ktorá mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku trestného stíhania pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Trestného zákona vedeného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru SR v Revúcej, Okresným súdom v Revúcej, rozsudkom ktorého bol žalobca spod obžaloby oslobodený (č. k. 2P/207/2017-134 zo dňa 18. 10. 2018) z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, Krajským súdom v Banskej Bystrici, ktorý odvolanie okresného prokurátora zamietol uznesením č. k. 4To/2/2019-160 vyhláseným na verejnom zasadnutí dňa 31. 01. 2019 a v dovolacom konaní vedenom Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 6Tdo/61/2019, v ktorom bolo dovolanie generálneho prokurátora odmietnuté.

2. Okresný súd mal v konaní preukázané, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie za prečin krivej výpovede a krivej prísahy, že žalobca bol rozsudkom okresného súdu následne spod podanej obžaloby oslobodený, odvolanie prokurátora bolo zamietnuté a neskôr dovolanie generálneho prokurátora v dovolacom konaní, ktoré trvalo od 27. 08. 2019, kedy bolo generálnym

prokurátorom vo veci podané dovolanie, do rozhodnutia dovolacieho súdu 05. 08. 2020, ktoré bolo žalobcovi doručené 20. 09. 2020, odmietnuté. Dovolacie konanie trvalo teda spolu cca 12 mesiacov.

3. Ďalej okresný súd v konaní zistil z vykonaného dokazovania, že žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 13. 05. 2019, ktorou žalobca požiadal aj o prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, bola podaná po skončení základného konania, avšak pred tým, ako sa začalo dovolacie konanie. Podaná žiadosť žalobcu sa preto skutkovo z hľadiska rozsahu vymedzenia uplatneného nároku nemohla týkať aj tej časti nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi vznikla až v priebehu dovolacieho konania. Ak sa podaná žiadosť vzťahuje len na základné konanie a nie aj na dovolacie, chýba potom v jej rozsahu skutkový základ pre určovanie výšky náhrady nemajetkovej ujmy žalobcu aj za dovolacie konanie. Na tomto závere o absencii potrebného predbežného prerokovania nemení nič ani chybné stanovisko generálnej prokuratúry (č. I. 45), podľa ktorého pri žiadosti z 15. 06. 2022 (ktorou žiadosťou žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku za dobu trvania dovolacieho konania) ide o duplicitne podanú žiadosť, keďže toto stanovisko zjavne vychádza z chybného predpokladu, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy bol už predbežne prerokovaný na základe žiadosti z 13. 05. 2019 v celom rozsahu, teda aj za dovolacie konanie. Nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za dovolacie konanie bol predbežne prerokovaný až na základe žiadosti z 15. 06. 2022, o ktorej žalovaný vyjadril svoje zamietavé stanovisko 28. 06. 2022. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd návrh žalovaného na prerušenie konania, ako nedôvodný zamietol, keďže mal za to, že prerokovaniu žaloby o zaplatenie nemajetkovej ujmy 1.200,-eur nebráni skôr začaté konanie vo veci.

4. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. f), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 - 4 zákona č. 514/2003 Z. Z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. O príslušenstve pohľadávky rozhodol podľa § 517 ods. 2 O. z. v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Okresný súd mal zato, že žalovaný sa dostal do omeškania doručením oznámenia o nevyhovení žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody advokátovi žalobcu dňa 28. 06. 2022, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny od uvedeného dňa do zaplatenia a pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania za obdobie od 27. 06. 2019 do 27. 06. 2022 žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 362 ods. 1, veta prvá CSP) z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky k vydaniu rozsudku (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP). Podľa jeho názoru žalobca požaduje zaplatenie sumy 1.200,-eur s príslušenstvom z toho istého skutkového s právneho základu, na základe ktorých si čiastočne uplatňoval od žalovaného svoj nárok aj v inom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 5C/2/2022 v zmysle jeho žaloby z 28. januára 2022. Rozhodovaniu o uplatnenom nároku žalobcu tak bráni procesná prekážka v zmysle § 159 CSP, ktorá sa nedá odstrániť, nakoľko konanie vedené pod sp. zn. 5C/2/2022 nebolo právoplatne ukončené. Žalobca si do žaloby z 28. januára 2022 zahrnul aj dovolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Žalobca si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,-eur (z toho 1.200,-eur za dovolacie konanie) a okresný súd sčasti žalobe ohľadom sumy 1.800,-eur s príslušenstvom vyhovel a v prevyšujúcej časti (ohľadom sumy 1.200,-eur s príslušenstvom) žalobu zamietol. Zo skutkových tvrdení žalobcu je zrejmé, že ak voči nemu trvalo nezákonné trestné konanie cca 30 mesiacov a na dovolacie konania pripadalo cca 12 mesiacov, pri bežnom odškodňovaní sumou 100,-eur za mesiac práve suma 1.200,-eur predstavuje jeho nárok na odškodnenie za dobu trvania dovolacieho konania. V súdnej veci si žalobca uplatňuje nemajetkovú ujmu výlučne za vedenie dovolacieho konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky, a teda nároky žalobcu uplatnené v konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 5C/2/2022 a 6C/43/2022 sú v časti týkajúcej sa priznania sumy vo výške 1.200,- eur spolu s príslušenstvom od 27. júna 2019 do zaplatenia totožnými nárokmi. Totožnosť strán a totožnosť predmetu sporu zakladá prekážku litispendencie v zmysle § 159 CSP. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a konanie zastaviť.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s odvolaním nesúhlasí. Tvrdil, že žalovaný napáda rozsudok súdu prvej inštancie z jediného odvolacieho dôvodu, t. j., že neboli splnené procesné podmienky k vydaniu rozsudku. Žalovaný nenavrhol v predmetnej veci vykonať žiadne dokazovanie, okrem dokazovania, ktoré vykonal konajúci súd na nariadenom pojednávaní, okrem dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP žalovaný neuviedol žiadne ďalšie odvolacie dôvody, a to ani ako tzv. alternatívne odvolacie dôvody v prípade, že by sa odvolací súd nestotožnil s

jeho jediným uplatneným odvolacím dôvodom. Žalobca rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne správne, okresný súd rozhodol v intenciách svojho predchádzajúceho rozsudku sp. zn. 5C/2/2022, keď mal za to, že nárok, ktorý si žalobca uplatnil v tomto súdnom konaní, si neuplatnil v dôsledku nedostatku hmotnoprávnej podmienky konania (v dôsledku absencie predbežného prerokovania nároku na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) v konaní sp. zn. 5C/2/2022. Je síce pravdou, že voči výroku II. rozsudku okresného súdu sp. zn. 5C/2/2022 zo dňa 21. 07. 2022 podal žalobca odvolanie, o ktorom nebolo doposiaľ (do podania odvolania) odvolacím súdom rozhodnuté, avšak z opatrnosti žalobca podal v tejto veci návrh na prerušenie konania, ktorý však nebol konajúcim súdom prvej inštancie akceptovaný. V prípade, ak odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/91/2022, v ktorom rozhoduje o odvolaní žalobcu proti výroku II. rozsudku OS Revúca sp. zn. 5C/2/2022 zo dňa 21. 07. 2022, potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napádanom výroku, navrhol žalobca, aby odvolací súd v predmetnej právnej veci 6C/43/2022 rozsudok Okresného súdu Revúca potvrdil ako vecne správny.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici podaním zo dňa 30. 03. 2023 vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k predbežnému právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom, v zmysle ktorého nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za dovolacie konanie nie je daný, nakoľko v čase, v ktorom prebiehalo dovolacie konanie, neprebíhalo nezákonné trestné stíhanie žalobcu. S takýmto predbežným názorom odvolacieho súdu žalovaný súhlasil (viď vyjadrenie na č. I. 119 spisu) a žalobca tvrdil, že dovolacie konanie je súčasťou trestného konania a samotné dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemá odkladný účinok, a preto nemá vplyv na výkon právoplatného súdneho rozhodnutia až pokiaľ dovolací súd nerozhodne o dovolaní. Rozhodnutie dovolacieho súdu žalobca vnímal ako rozhodnutie súdu vo veci samej. Rozsudok okresného súdu žiadal potvrdiť.

8. Žalobca v doplnení vyjadrenia zo dňa 02. 05. 2023 na podporu svojich právnych názorov poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/2742/2009 zo dňa 10. 03. 2011, ako aj ďalšie rozsudky Najvyššieho súdu ČR.

9. Žalobca v druhom doplnenom vyjadrení poukázal na to, že odvolací súd nemôže pristúpiť k inému právnemu posúdeniu, než k akému dospel súd prvej inštancie, nakoľko by tým zjavne prekročil viazanosť odvolacími dôvodmi vymedzenými podaným odvolaním žalovaného, ktoré podľa svojho obsahu smerovalo len proti procesným podmienkam rozhodnutia okresného súdu vo veci.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania na prejednanie veci (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

11. Z podaní strán sporu a z vykonaného dokazovania okresným súdom odvolací súd zistil, že žalobca si pôvodne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy na Okresnom súde Revúca proti žalovanému v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/2/2022. V tomto konaní si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,-eur. V uvedenej veci okresný súd zistil, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný. Žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy, pričom po zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia bol žalobca rozsudkom okresného súdu následne spod podanej žaloby oslobodený, odvolanie prokurátora bolo zamietnuté a neskôr bolo podané dovolanie generálneho prokurátora, ktoré bolo odmietnuté. Trestné stíhanie žalobcu začalo uznesením o vznesení obvinenia dňa 28. 06. 2017, ktoré bolo žalobcovi doručené 08.- 08. 2017 a skončilo uznesením odvolacieho súdu vyhláseným na verejnom zasadnutí 31. 01. 2019, teda trvalo cca 18 mesiacov. O definitívnom ukončení trestného konania sa teda žalobca dozvedel v deň konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu 31. 01. 2019, na ktorom došlo k vyhláseniu uznesenia o zamietnutí odvolania okresného prokurátora, ktoré je v tento deň aj právoplatné, pričom deň doručenia tohto uznesenia už z hľadiska jeho účinkov pre trvanie trestného konania nemá žiadny význam. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podal žalobca 13. 05. 2019, v rámci ktorej požiadal aj o prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Žiadosť bola podaná po skončení základného konania, avšak ešte pred tým, ako sa vôbec začalo dovolacie konanie. Podaná žiadosť žalobcu sa preto skutkovo z hľadiska rozsahu vymedzenia uplatneného nároku nemohla týkať aj tej časti nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi vznikla až v priebehu dovolacieho konania. Uvedený názor zaujal odvolací súd v Banskej Bystrici v konaní o odvolaní proti predmetnému rozsudku okresného súdu vo veci pod sp.

zn. 15Co/91/2022-222 zo dňa 23. 02. 2023 a s týmto názorom sa stotožňuje aj odvolací súd aj v teraz prejednávanej veci.

12. Odvolací súd súhlasil s argumentáciou žalobcu o tom, z akého dôvodu nemôže odvolací súd vec právne posúdiť tak, ako to odvolací súd uviedol v predbežnom prerokovaní nároku, a teda z dôvodu, že by tým odvolací súd prekročil rámec odvolania, ktorým je odvolací súd v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný. Odvolacie dôvody vyplývajú zo samotného odvolania žalovaného, ktorý tieto špecifikoval len podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP, a teda namietal, že okresný súd v súdnej veci o žalobe nemohol rozhodnúť z dôvodu, že tomu bránila prekážka litispendencie podľa § 159 CSP, podľa ktorého ustanovenia začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

13. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že konanie vedené pod sp. zn. 5C/2/2022 začalo skôr ako konanie vedené pod sp. zn. 6C/43/2022, sporný bol však rozsah predmetu sporu, pričom odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvej inštancie (ako aj s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/91/2022-222 zo dňa 23. 02. 2023), v zmysle ktorého okresný súd vo veci 5C/2/2022 nemohol rozhodnúť o časti žaloby, a to o zaplatenie 1.200,- eur z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy za dovolacie konanie, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/2/2022 žalobca náhradu nemajetkovej ujmy za dovolacie konanie nežiadal, poťažne žalobca nepredložil dôkaz o tom, že došlo k predbežnému prerokovaniu jeho nároku žalovaným. Zrejme táto skutočnosť viedla potom žalobcu aj k podaniu ďalšej žaloby, a to žaloby vedenej v konaní pod sp. zn. 6C/43/2022, v ktorej už žalobca tvrdil, že k predbežnému prerokovaniu náhrady nemajetkovej ujmy za dovolacie konanie bolo vykonané na základe jeho žiadosti o predbežné prerokovanie na náhradu škody zo dňa 24. 08. 2020, ktorému žalovaný nevyhovel (odpoveď zo dňa 31. 08. 2020). Napokon žalobca zaslal Generálnej prokuratúre SR z opatrnosti ešte jednu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 14. 06. 2022, na ktorú Generálna prokuratúra SR reagovala odpoveďou zo dňa 28. 06. 2022, v ktorej však uviedla, že sa jedná o opakovanú žiadosť, na ktorú nebude ďalej prihliadať. Žalobca pritom v žiadosti zo dňa 24. 08. 2022 žiadal predbežne prerokovať sumu 81,320 eur, ktorá mu mala byť spôsobená ako škoda spočívajúca v náhrade trov právneho zastupovania v konaní o dovolaní.

14. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v súdnej veci súdu prvej inštancie nič nebránilo v prejednaní žaloby. Vo veci nejde o prekážku litispendencie, hoci vo veci je daná totožnosť predmetu konania, ako aj strán sporu, avšak v teraz prejednávanej veci si žalobca náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil na základe iných skutkových tvrdení, a to konkrétne, že jeho nárok bol predbežne prerokovaný žalovaným na základe jeho žiadosti zo dňa 28. 06. 2022. Pokiaľ teda v konaní nebola preukázaná tá skutočnosť, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie bránila prekážka litispendencie a táto totožnosť bola jediným odvolacím dôvodom, odvolací súd nemal inú možnosť ako rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť, a to aj vo výroku o príslušenstve pohľadávky a vo výroku o náhrade trov konania. Hoci žalovaný uviedol, že odvolanie podáva proti celému rozsudku okresného súdu, z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie smeruje len proti výroku, ktorým sa mu uložila povinnosť zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom, a preto odvolací súd rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd návrh na prerušenie konania zamietol a v ktorom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ponechal nedotknutý. Zamietajúcim výrokom žalovaný nebol nijak dotknutý.

15. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, a preto žalovanému odvolací súd uložil povinnosť zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu podľa ust. § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v konaní s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.